27/05/2022

Η Συναυλία Μνήμης του Ιδρύματος Μουσικής της Ι.Α.Α

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Με μεγαλοπρέπεια αλλά και συγκίνηση πραγματοποιήθηκε η Συναυλία μνήμης του Ιδρύματος Μουσικής της Ι.Α.Α. για τα 100 χρόνια από την Μικρασιατική καταστροφή, στο αρχοντικό της Αγίας Φιλοθέης στη Πλάκα, παρουσία του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμ. π. Βαρνάβα Θεοχάρη, Πρωτοσυγκέλλου της Ι.Α.Α., ο οποίος εκπροσώπησε τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο, του Διευθυντού του Ιδ. Γραφείου του Μακαριωτάτου, κ. Τσούρα, του Διευθυντού του Αρχοντικού κ. Θεοδωροπούλου, του διευθυντού του Ωδείου Α.Α. και καθηγητών του Ιδρύματος.

Ο Γενικός Διευθυντής του Ιδρύματος, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Ειρηναίος Νάκος στον εισαγωγικό του λόγο μεταξύ άλλων ανέφερε ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Η Μικρασιατική καταστροφή ήταν η κατάληξη της Μικρασιατικής εκστρατείας

που ξεκίνησε τον Μάϊο του 1919 και έληξε τραγικά τον Αύγουστο του 1922. **Η Σμύρνη πλήρωσε το ακριβότερο τίμημα. Ο λαός της ξεριζώθηκε και σφαγιάστηκε.** Κορυφαίος μάρτυρας ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος. Σε μία πόλη που έπεφτε στα χέρια του εχθρού ο Χρυσόστομος παρέμεινε μαζί με το ποίμνιό του. Μαρτύρησε κι αυτός μαζί με τους υπόλοιπους γράφοντας με το αίμα του και το αίμα όλων των λοιπών Ελλήνων και Αρμενίων μια ιστορία μαρτυρίου και ομολογίας πίστεως για τον ελληνισμό και την ορθοδοξία. Η ήδη από τότε διαμορφωμένη μουσική παράδοση της Μικρασίας σε συνδυασμό με την καταστροφή που υπέστη το 1922, δημιούργησε μια νέα μουσική παράδοση.Η νέα αυτή μουσική, ήταν δημώδη παραδοσιακά τραγούδια βασισμένα στο θρήνο, την πίκρα για τον ξεριζωμό από την μάνα πατρίδα, την Ιωνία. «Αχ ανατολή, γή της Ιωνίας, γή Ελληνική», η δραματοποιημένη αποτύπωση των συναισθημάτων γίνεται απόλυτα ρεαλιστική και ταυτίζεται με το συναίσθημα του πόνου που εκφράζουν οι ανώνυμοι και επώνυμοι λαϊκοί στιχουργοί. Παράλληλα όμως πάντα στα τραγούδια αυτά βρίσκουμε στίχους ελπίδας και προοπτικής για την χαμένη πατρίδα, «θα΄ρθουν πάλι στους αιώνες τ΄ Αλεξάνδρου οι Μακεδόνες». Τα δημοτικά τραγούδια του τόπου μας, γραμμένα σύμφωνα με την παράδοση και την εξέλιξη της εκκλησιαστικής – βυζαντινής μουσικής, είναι αυτή καθαυτή η δημώδης εξέλιξή της. Γραμμένα, τραγουδισμένα και παιγμένα σε παραδοσιακά όργανα με φθόγγους και ποιοτικούς χαρακτήρες, ενώνουν άρρηκτα την παράδοση αυτή με το εκκλησιαστικό μέλος παράγοντας ένα ήθος και μία αισθητική. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο το δημοτικό τραγούδι συνδέει μέσα στα λόγια του και την μουσική του, τις χαρές, τους πόνους , τις λύπες, την αγάπη, την ζωή , τον θάνατο. Ο συσχετισμός και ο συγκερασμός αυτός είναι πραγματικά ανεπανάληπτος και σοφός. Και η σοφία αυτή δεν είναι τίποτε περισσότερο από την έκφραση του ειλικρινούς και ανόθευτου βιώματος του τόπου μας και των ανθρώπων του. Η συμβολή όλων μας είναι μόνο μια αλλά πολύ σημαντική, να μην ξεχάσουμε ποτέ. Πάντοτε να θυμόμαστε και να διδασκόμαστε από την ιστορία μας και τα τραγούδια μας».

Μετά το πέρας της εκδήλωσης ο Πρωτοσύγκελος της Αρχιεπισκοπής Αρχιμ. π. Βαρνάβας, αφού μετέφερε τις πατρικές ευλογίες του Μακαριωτάτου, τόνισε ότι η ιστορία διδάσκει και η μουσική ενώνει και ότι ο Μικρασιατικός Ελληνισμός που βίαια ξεριζώθηκε από τις εστίες του εδώ έφερε πολιτισμό, αυτά τα σημαντικά γεγονότα θυμηθήκαμε απόψε που μέσω των τραγουδιών μένουν στους αιώνες γιατί οι άνθρωποι αυτοί έφεραν τις χαρές τους, τις λύπες τους, τους έρωτές τους, όλα όσα ζούσαν εκεί, που ήταν ζωή σημαντική και εμπνέονταν από πολιτισμό και χάρη.

Έπαιξαν οι μουσικοί και καθηγητές του Ιδρύματος: Γεώργιος Δεμελής, Κανονάκι, Σταύρος Χαλιαμπάλιας, Τραγούδι και Ούτι, Παναγιώτης Σδούκος Τραγούδι, Αντώνης Καλιούρης Κλαρίνο, Κωνσταντίνος Καλατζής, Κρουστά και Θεοδόσης